

وظایف پدر و مادر در دوران ادب

۹۹ کمی قبل از هفت سالگی، باید به تدریج فرزند خودمان را برای آغاز یک دوران جدید از زندگی آماده کنیم؛ دورانی که بچه باید دستورها یا برنامه های مشخصی را اجرا کند. مثلاً اگر یک جایی (مثل اتاق یا وسایل شخصی خودش) را مرتب نکرده است، به او بگوییم: «ببین! اینجا را مرتب نکرده ای، ولی اشکال ندارد، فعلاً خودم مرتب میکنم، ولی از هفت سالگی (از چند ماه دیگر) باید اتاق را خودت مرتب کنی...»

در دوران ادب زندگی کودک باید توأم با نظم و مقررات باشد، تا بچه در این محیط، رعایت نظم و ادب را یاد بگیرد. بچه باید کارهایی مثل مرتب کردن وسایل شخصی و محل زندگی، رعایت وقت خواب و بیدار شدن، احترام به بزرگتر و خیلی از آداب را در این سالها رعایت کند تا بفهمد که دنیا جای راحت طلبی و بی‌مبالاتی نیست.

البته آموختن مقررات و الزام کودکان به نظم باید توأم با مهربانی و نشاط باشد. و برای اینکه نظم پذیری برای فرزندان آسان شود باید پدر و مادر خود در این زمینه الگو باشند.

بچه ای که از هفت تا چهارده سالگی، ادب نشده باشد و با راحت طلبی خودش مخالفت نکرده باشد، الان یک دفعه‌ای می‌خواهید به او بگویید «بیا نماز بخوان» خب او طبیعتاً قبول نمی‌کند. چرا؟ آیا ایمان ندارد؟ نه؛ ایمان دارد. احتمالاً پدر و مادرش گفته‌اند: «حالا بچه خوبی است، بگذار طبق میل خودش رفتار کند، فعلاً که کار بدی انجام نمی‌دهد.»

با توجه به روایات، اولین دوره آموزشی مبارزه با نفس برای فرزندان از سن ۷ سالگی آغاز می‌شود. پدر و مادر از سن هفت سالگی باید رعایت «ادب» را به فرزندان خود آموزش بدهند تا بچه‌ها اصل مبارزه با هوای نفس را درک کرده و بدانند که باید با «دلم می‌خواهد» های نابجای خودشان مبارزه کنند. برخی پسرها تنها در طول خدمت سربازی رعایت نظم و برخی آداب را تمرین می‌کنند؛ ۱۸ سالگی برای این منظور خیلی دیر است.

پدر و مادرها نباید از سر دلسوزی‌های بی‌جا و به خاطر اینکه رعایت کردن این آداب، برای فرزندان کمی سخت است، او را از این کارها معاف کنند. باید بدانند که این سختی‌ها در ذات زندگی دنیا وجود دارد و این مخالفت با هوای نفس برای رشد و تربیت فرزندان لازم و ضروری است.

علیرضا پناهیان

Panahian_ir

www.panahian.ir

